

Tomba de la Senyora

Vallcebre

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Cementiri de Sant Julià de Freixens
Emplaçament Carretera B-400, km 5, trencall a mà dreta direcció a Sant Julià de Freixens per camí no esfaltat.
Alçada: 998

Coordenades:

Latitud: 42.22269
Longitud: 1.82544
UTM Est (X): 403065
UTM Nord (Y): 4675169

Classificació

Número de fitxa 08293 - 125
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Medieval Gòtic
Segle XIII-XIV
Estat de conservació Bo
Protecció Física
Observacions protecció: Està a l'interior del cementiri, però la porta només està ajustada.
Accés Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Solsona
Fitxes associades:
[Roc de la Senyora](#)
[Llegenda de la Senyora Griera](#)
Autoria de la fitxa OPC. Cortés Elía, María del Agua
Data de registre de la fitxa: dc., 22/07/2009 - 02:00

Descripció

Sarcòfag petit que consta d'un vas i una tapa. El vas és de 100x58cm i la tapa 110x67x25cm. La tapa te doble vessant i caps triangulars. Els dibuixos són d'un castell (una torre amb tres merlets i portal) i dos cercles concèntrics amb clotet al mig, i es troben als dos vessants. Hi ha una creu refondida a una banda. Una creu de ferro afegida posteriorment s'ha caiguda. La tapa del sarcòfag està esquerdada i s'ha vessat pintura negra a un vessant

Observacions:

Es troba al cementiri de Sant Julià de Freixens. Accés fàcil des de la carretera B400 Collet a Saldes a punt quilomètric 6,000

Història

La llegenda del Roc de la Senyora diu que aquest sarcòfag és de la dona de Galceran de Pinós. Després de morir de la pesta i ser llançada a l'esquerda del "Roc de la Senyora" prop de Cal Griera, la dona de Galceran es va enterrar al cementiri de Sant Julià de Freixens. Els dibuixos al sarcòfag són semblants als dibuixos que es troben a Sant Pere de Casseres, Sant Marc de Bassacs i a Sant Esteve d'Olius. El castell no és cap escut però indica una família noble o un cavaller. Els cercles són elements comuns en l'art funerari medieval. La data del sarcòfag podria ser entre els segles XII, quan el nou tipus d'enterrament que és el sepulcre de pedra ornamentada comença a guanyar terreny, i el segle XIV, si hi ha algun element de veritat en la llegenda de la Senyora.

Bibliografia

Serra, R. (1992) La mort al Berguedà medieval. L'Erol no.28. Sitges i Molins, X. (1987) Sarcòfags d'època romànica. L'Erol n. 21. Sitges i Molins, X. (1988) Sarcòfags anicònics d'època gòtica. L'Erol no. 24

